

i Lovens §§ 1—2, og der indenfor Summen af de ved Afgang af personlige Tillæg i det Finansaar, hvori Ansøgningen fremkom, besparede Beløb havdes Midler til Raadighed.

Spørgsmaalet om Lovmedholdeligheden af denne Praksis har imidlertid været underkastet Tvivl, og det er bl. a. fra 2det Hovedrevisorats Side blevet hævdet, at der, saaledes som § 7 er formuleret, neppe er Hjemmel for fremdeles at tilstaa nye personlige Tillæg eller Forhøjelse af allerede tilstaaede Tillæg i Henhold til Bestemmelserne i oftnævnte Lov.

Det vilde imidlertid være i høj Grad beklageligt, om man maatte ophøre med de beskedne Forhøjelser eller nye Tillæg, der hidtil er ydet til saadanne gamle Pensionister, der har søgt Tillæg inden Udgangen af Finansaaret 1926—27, og hvis Pension vedblivende er betydelig lavere, end om den var fastsat efter Tjenestemandslovens Regler.

Pensionist-Landsforeningen har ved at udsende Spørgeskemaer tilvejebragt en Statistik over den Alder, i hvilken Foreningens Medlemmer befinder sig, og det har herved vist sig, at Aldersklasserne imellem 60 og 70 Aar, 70 og 80 Aar og over 80 Aar repræsenterer henholdsvis 32 pCt., 42 pCt. og 9 pCt. af Medlemmerne. Endvidere har man gennem de indkomne Ansøgninger faaet et Indblik i de ringe økonomiske Kaar, hvori disse Pensionister lever.

I det siden 1. April 1927 forløbne Tidsrum har den som Følge af Afgang ved Dødsfald eller paa anden Maade indvundne Besparelse af personlige Tillæg andraget i alt ca. 218 000 Kr., hvoraf i alt ca. 46 000 Kr. er anvendt til de ovenfor nævnte Forhøjelser af (og Tilstaaelse af nye) personlige Tillæg, saaledes at det Beløb, hvormed den oprindelige Bevilling er gaaget ned, nu andrager ca. 172 000 Kr.

For de gamle Pensionister vilde det betyde overordentlig meget, om der indenfor Rammen af disse besparede Beløb stilledes Midler til Raadighed for en Pensionsforhøjelse, saaledes at man foruden til dem, man hidtil har ment at kunne hjælpe gennem § 3, ogsaa kunde tilstaa personligt Tillæg til Enker efter Pensionister eller understøttede, der selv har opbebaaret Tillæg efter Loven, men er afgaaet ved Døden efter 31. Marts 1927, og endelig til Pensionister og understøttede, som ikke inden nævnte Tidspunkt har ansøgt om saadant Tillæg.

Da det maa ventes, at der straks vil indkomme en Del Andragender fra Pensionisterne, skal man foreslaa, at der gives Adgang til i Finansaaret 1931—32 — foruden den Afgang, der vil indtræffe ved Dødsfald eller paa anden Maade i Aarets Løb — at anvende den Del af den stedfundne Netto-Besparelse, der overstiger 100 000 Kr., til ovennævnte Formaal. Det samlede Beløb for personlige Tillæg vil herved komme til at andrage indtil 900 000 Kr.

Med Bemærkning, at hele Ordningen paa Grund af den store Dødelighed blandt de gamle Pensionister automatisk vil ophøre i Løbet af en kortere Aarrække, og at Finansministeriet derfor er sindet paa Finansloven 1932—33 at fremkomme med Forslag om en ny (og lavere) Bevilling, skal jeg anmode det ærede Udvalg om til 3die Behandling i Folketinget af Forslaget til Finanslov for Finansaaret 1931—32 at ville fremsætte følgende Ændringsforslag som stillet af dette Ministerium:

Til § 25. Pensionsvæsenet.

Som ny Tekstanmærkning:

Den som Følge af Afgang ved Dødsfald eller paa anden Maade indvundne Besparelse af Tillæg efter Lov Nr. 78 af 1. April 1925 om et personligt Tillæg til visse Pensionister m. v. kan anvendes *dels* til Forhøjelse af allerede tilstaaede Tillæg, hvor saadan findes ganske særlig paakrævet, *dels* til at tilstaa nye Tillæg til saadanne Pensionister eller disses Enker, alt i Overensstemmelse med de i fornævnte Lov indeholdte Regler, dog saaledes, at de Tillæg, der i Finansaaret 1931—32 i alt udbetales i Henhold til forannævnte Lov, ikke maa udgøre over 900 000 Kr.

C. V. BRAMSNÆS.